

PREDLOG ZA POMOČ FARMERJEM SPREJET V SENATU

OD PREDLOGE, SPREJETE V ZBORNICI BODO IMELI ZADOLŽENI HIŠNI POSESTNIKI PRECEJ KORISTI

Načrt, naj se izplača veteranom bonus, je bil poražen. — Dolžnikom bo dovoljeno plačati vojni dolg v srebru, toda le do zneska \$200,000,000. — Za inflacijski program je glasovalo 64 senatorjev. Med nasprotniki so se nahajali le trije demokratje.

WASHINGTON, D. C., 28. aprila. — Danes je senat s presenetljivo večino poveril Rooseveltovi vladi polnomoč, da "reši poljedelstvo" in da poveča kredit za šest tisoč milijonov dolarjev.

Za predlogo, koje svrha je pomagati farmerjem, je bilo oddanih 64 glasov, dočim je proti nji glasovalo dvajset senatorjev. Zanj so glasovali vsi republikanski in demokratski senatorji iz zapadnih in srednjepozadnih držav.

Ko jo bo odobrila poslanska zbornica, bo imel predsednik pravico, po svoji volji odločati o vrednosti dolarja.

Debata o predlogi je trajala skoro tri tedne, njen sprejem pa pomenja, da je zmagal predsednik na vsej črti.

Predsednik Roosevelt bo postal gospodar in finančni diktator. Take polnomoči kot jo bo imel on, ni imel še noben predsednik v zgodovini Združenih držav.

Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da sta predsednik Roosevelt in bivši francoski ministrski predsednik Herriot v toliko sporazumela, da bodo Združene države sprejemale odplačila vojnega dolga tudi v srebru, toda ne več kot do zneska dvesto milijonov dolarjev.

Načrt, da bi se izplačalo veteranom dva tisoč dvesto petindvajset milijonov dolarjev, je bil poražen, kar je tudi v soglasju z željami predsednika Roosevelta.

Ko je prišel na vrsto inflacijski program, ki ga je predlagal senator Thomas, so glasovali proti njemu le trije demokratje, namreč senator Carter Glass iz Virginije, ki je bil začasa Wilsonove administracije državni zakladničar, Baily iz North Caroline in Bukley iz Ohio.

Bivši demokratski državni zakladničar, senator McAdoo iz Californije, je bil med 64 senatorji, ki so glasovali za inflacijski program.

Predloga za pomoč farmerjem je bila v poslanski zbornici že pred časom sprejeta, toda v povsem drugačni obliki. Tedaj ni še nihče vedel o inflacijskem programu vlade. Brez dvoma jo bo zbornica tudi v sedanji obliki sprejela.

WASHINGTON, D. C., 28. aprila. — Poslanska zbornica je danes s 383 proti 4 glasovom odobrila predlogo, ki predvideva refinanciranje morgičev, ki jih imajo posestniki na svojih hišah. Izročena je bila senatu, ki jo bo najbrž sprejel v isti obliki.

Osnovna bo posebna zveza hišnih posestnikov, ki bo imela dvesto milijonov dolarjev kapitala. Urad, ki bo posojal na hiše, bo izdal bonde v znesku dveh tisoč milijonov dolarjev, ki bodo zapadli po osemnajstih letih. Obrestna mera je določena na ne več kot pet odstotkov. Vlada garantira obresti, ne pa kapitala. Bonde je mogoče zamenjati za morgiče. Prevzeti bo mogoče morgiče na posestva, kojih vrednost ne znaša več kot petnajst tisoč dolarjev.

Posojila smejo znašati osemdeset odstotkov vrednosti in ne smejo v nobenem slučaju prekašati vsote 10,000 dolarjev.

Nadalje določa predloga sto milijonov dolarjev za nakup prednostnih akcij zveznih hranilnih in posojilnih zavodov, ki bodo ustanovljeni, da se pomaga onim, ki imajo morgiče, pa ne morejo nikjer drugod dobiti potrebnega denarja.

Japonci so preložili svojo fronto

FARMERJI SE PRIPRAVLJAJO NA STAVKO

Farmerji zahtevajo 3 in pol centa za kvart mleka. — Vlado silijo, da določi minimalno ceno za mleko.

Albany, N. Y., 28. aprila. — Ker so farmerji zagrozili s splošno mlekarsko stavko, je odbor za nadzorstvo razpečevanja mleka prišel razpravljati o farmerski zahtevi, da jim je določena cena 3 in pol centa za kvart mleka.

Odbor ima pred seboj zahtevo farmerjev, da je takoj določena cena 3 in pol centa za kvart mleka. 2000 farmerjev, ki so bili zaslani pred odborom, se ne marajo več pogajati, temveč so objavili, da dovolijo odboru, da do 1. maja določi minimalno ceno za mleko.

Farmerji so ostro napadali odbor, ki je prej določil, koliko morajo gospodinjje plačati za mleko, mesto da bi bil prej določil ceno, po kateri naj bi farmerji dajali svoje mleko.

Farmerji so zagrozili, da bodo prenehali prodajati mleko, ako odbor do 1. maja ne določi cene mleka. Albert Woodhead, ki je vodil pred kratkim mlekarsko stavko v Rochesteru, je svetoval farmerjem, da naj dajo odboru čas dva ali tri tedne, da se odločijo glede cene. Ako odborova odločitev za farmerje ne bo ugodna, bodo zastavali.

Odbor je do sedaj samo določil ceno, katero morajo gospodinjje plačati in sicer 10 centov za kvart mleka, postavljeno na dom. Ta odredba velja za celo državo New York.

RAJŠI V SMRT KOT V JEČO

St. Paul, Minn., 28. aprila. — Mrs. Genevieve A. Clark iz Minneapolis, Minn., je bila obsojena na šest mesecev zapora, ker se ni odzvala povabilu sodišča, da bi prišla za pričo.

Toda Mrs. Clark ni mogla prenesti te sramote in si je poiskala svoje zavetje v smrti, komor je vzela s seboj moža in dva sinova. Njihova trupla so bila najdena v majhnem avtomobilu tri dni zatem, ko je morala nastopiti zaporno kazen.

Farmer Christ Laurson je našel avtomobil v gostem grmovju. V njem so bila mrtva trupla vseh štirih. Iz cevi, skozi katero vhaša strupni plin gasolina, je bila napeljana v avtomobil gumijeva cev in vsi so se zadušili vsled vdihavanja plina.

PAPEŽ HVALI AMERIŠKE KATOLIČANE

Vatican City, 28. aprila. — Papež Pij je sprejel danes v avdienci monsignora Flynna iz Združenih držav, ki mu je poročal, da so zadnje leto katoličani v Združenih državah nabrali dva milijona petstotisoč dolarjev za vatikansko misijonsko delo.

Papež je odvrnil, da je ta vsota samo za dvestotisoč dolarjev manjša kot je bila prejšnje leto ter dostavil, da ameriški katoličani še vedno največ darujejo za misijonska dela.

ČIKAŠKI UČITELJI VZTRAJAJO

Bankirji so povabili na banke voditelje učiteljev. — Čakali so nanje zastoj. — Učitelji ne marajo sprejeti nikakih obveznosti.

Chicago, Ill., 28. aprila. — Šest voditeljev čikaških učiteljev je odklonilo povabilo šestih vodilnih čikaških bankirjev, da bi z njimi pri isti mizi rezali kruh. Bankirji so jih povabili na banket, da bi jim mogli razložiti, zakaj banke ne morejo več posoditi denarja za plače učiteljev. Banket je bil naročen v privatni obednici v Union League Club, toda učitelji, boječ se, da bi s tem prevzeli kakšne obveznosti, niso hoteli jesti z bankirji.

Eden za drugim so bankirji zasedli svoja mesta, med njimi tudi predsednik City National Bank, general Charles G. Daves.

Juha se jim je že shladila. Dvajset minut so zvečili žemlje. Nato pa prideta dva povabljena učitelja: Howard Smith in Milton Raymer, katera so poslali učitelji, ki se potegujejo za svoje zaostale plače od junija 1932.

Žal nam je, da ne moremo jesti z vami, — je rekel Raymer. — Veselilo nas bo, ako se danes popoldne snidemo v katerikoli banki. Midva greva nazaj v City Club, kjer nas čaka ves naš odbor, ki bo tam imel svoje kosilo.

Bankirji pa so mu odgovorili, da imajo popoldne druge posle in da se bodo sešli z učitelji enkrat prihodnji teden.

Ta teden so učitelji že dvakrat priredili velike demonstracije pred bankami in so nekatere bančne predstavnike prisilili, da so poslušali njihove pritožbe.

Učitelji zahtevajo, da banke kupijo več mestnih davčnih terjatev za učiteljske plače. Bankirji so jim odgovorili, da se morajo prirediti davki redno stekati v mestno blagajno, predno bodo banke kupile mestne davčne terjatve. Legislatura v Springfieldu sedaj razpravlja o tem, kako bi bilo mogoče čikaške meščane prisiliti, da plačajo zapadle davke.

MUSSOLNI UPA SE DOLGO ŽIVETI

Rim, Italija, 28. aprila. — Ministrski predsednik Mussolini je rekel danes, da upa dočakati starost 100 let.

Ko je praznovala italijanska družba pisateljev svojo petdesetletnico, je neki govornik rekel: — Najbrž ne bo nihče izmed nas dočkal stoletnice družbe.

Tedaj se je pa oglašil Mussolini: — Jaz trdno upam, da bom po petdesetih letih še tukaj.

ARETIRANI NA DUNAJU

Dunaj, Avstrija, 27. aprila. — Danes je bil tukaj aretiranih deset voditeljev komunistične stranke, med njimi tudi urednik komunističnega glasila. Vlada je prepovedala za dan 1. maja vse komunistične proslave. Komunisti so izjavili, da se ne bodo brigali za vladno prepoved.

FARMERJI SO SE ZNESLI NAD SODNIKOM

Odpeljali so ga iz sodniške dvorane. — Zunaj mesta so mu djali zanjko okoli vratu. — Slekli so mu hlače.

Le Mars, La., 28. aprila. — Nad 100 farmerjev je ohladilo svojo jezo nad okrajnim sodnikom Charles C. Bradley. Vlekli so ga iz sodniške dvorane, so mu zavezali oči, ga posadili na truck, so ga odpeljali eno miljo izven mesta, mu položili okoli vratu zanjko, ga prepevali in davili, da je omedlel, so ga po obrazu namazali z avtomobilskim oljem ter mu slekli hlače.

Farmerji so sodnika odpeljali, ker ni hotel priseči, da ne bo več podpisal sodniških odredb za prodajo farm.

Ob štirih popoldne so prišli farmerji v sodniško dvorano. Sodnik jih opomni, da se odkrijejo in nehajo kaditi.

V odgovor so ga farmerji zgrabili, ga bili v obraz in ga vlekli na sodniško dvorišče. Tam so zahtevali, da priseže, da ne bo več podpisal nobenega povelja za dražbo.

Sodnik se je tej zahtevi uprl, nakar so ga še bolj suvali. Ker se je še dalje upiral priseči, so ga farmerji, ki so bili maskirani, zgrabili, mu zavezali oči in ga s truckom odpeljali.

Eno miljo izven mesta na križišču cest so položili okoli vratu zanjko in zopet postavili svojo zahtevo. Nek farmer je zadržal zanjko. Sodnik je napol omamljen padel na tla. Farmerji so ga dvignili, nato prisilili na kolena z zahtevo, da moli. Sodnik pa je govoril: — Storil bom vse prav vsem ljudem po svoji najboljši vesti.

Nato je nek farmer vzel posodo z oljem in ga zlijal na sodnikovo glavo, drugi pa so metali vanj prah in prst.

Nato so mu slekli hlače, jih napolnili s prstjo ter odšli, pustivši sodnika samega sredi ceste. Po vratu je bil opraskan, po obrazu ves umazan in takega je našel Wilbur De Pree, ki ga je z avtomobilom odpeljal v mesto.

Pozneje je sodnik rekel, da ne ve, ako bo svoje mučitelje sodniško zasledoval.

Za predsednika nadzoru- jejo križarko.

Washington, D. C., 28. aprila. — V Washingtonu je zavladalo veliko zanimanje, kakšen namen ima preiskava predsednikovega pribojnika Walterja L. Vernou vojne križarke Indianapolis. Preiskava je imela namen dognati, ako more križarka pristati v pristanišču, tako da bi predsednik zlahka šel na ladjo in zopet z nje.

V Beli hiši ni nikdo hotel o tem ničesar vedeti, toda splošno je razširjeno domnevanje, da predsednik namerava preživeti poletne počitnice na morju.

Drugi pa so zopet mnenja, da se bo predsednik Roosevelt odpeljal na mednarodno gospodarsko konferenco, ki se prične v juniju v Londonu.

PRI KUPEI SE BIJEJO BOJI, DOČIM SE VOJSKA OB OBREŽJU UMIKA

TIENTSIN, Kitajska, 28. aprila. — Nasprotno s poročili, da se japonska in mančukuo vojska popolnoma umika severno od kitajskega zidu, kažejo zadnji dogodki, da pošiljajo Japonci svojo armado z vzhoda proti zapadu okoli Kupei prelaza, od koder vodi pot naravnost v Peiping.

Kupei je prelaz v kitajskem zidu okoli 65 milj severovzhodno od Peipinga. Zbiranje japonske armade blizu tega prelaza ima namen zlomiti kitajski odpor na tem mestu.

Japonski vojaški voditelji pravijo, da je pomenilo prenehanje bojev v bližini Kupei prelaza samo kratek odmor. Japonska infanterija se pripravlja, da bo za steno dima prišla prodirati, medtem ko japonska artilerija in aeroplani obstreljujejo kitajske zakope.

Kitajski vojni voditelji zatrjujejo, da so Kitajci zopet zavzeli mesto Peitaino in Cinwangtao vzhodno od reke Luan, ko se je japonska in mančukuo vojska umaknila. Japonske in mančukuo čete se pomikajo proti severu ob Peiping-Sanhajkvan železnici.

Moskva, Rusija, 28. aprila. — Sovjetsko časopisje dolži Japonce, da se pripravljajo, da se polaste kitajske vzhodne železnice, ki pelje skozi sredino Mandžurije.

Dolgotrajni spor zaradi te železnice prihaja sedaj do kočljivega zaključka.

Po zadnjih poročilih zbira Japonci svojo vojsko v vzhodni Mandžuriji. Sovjeti pa zbirajo svojo vojsko na ruski strani mandžurske meje. Inozemski opazovalci se boje, da more vsak čas priti do oboroženega spopada.

Sovjetsko časopisje je sprejelo ta poročila z veliko nevoljo in napetostjo. Listi ostro zahtevajo, da Japonci za prepirske spletke v Mančukuo.

Peiping, Kitajska, 28. aprila. — Japonska in kitajska armada ste zapleteni v krvave boje blizu Nantienmen, južno od Kupei prelaza. Japonska obstreljuje kitajske postojanke. Kitajci so se zakopali in japonsko obstreljevanje jim mnogo ne škodi. Kitajcem se je posrečilo odbiti napad japonske infanterije.

Japonci so južno od Kupei prelaza zadeli na najhujši kitajski odpor južno od kitajskega zidu.

UPOR V KAZNILNICI

Birmingham, Ala., 28. aprila. — Devet črnih kaznjencev, ki so bili že enkrat obsojeni na smrt, ker so storili silo na Mrs. Victoria Price v vlaku 25. marca 1931, pa jim je bila zopet dovoljena nova obravnava, so se uprli proti stražnikom oboroženi z raznimi kovinskimi predmeti, ki so jih potrgali z električne naprave.

Po dnevi se nahajajo po nekaj ur v veliki sobi, zvečer pa mora vsak kaznjencev v svojo celico. Zvečer so se uprli in niso hoteli iti v nočne celice. Njih vodja je bil Haywood Patterson, ki je bil pri drugi obravnavi 9. aprila ponovno obsojen na smrt zaradi istega zločina.

Po velikem trudu se je paznikom posrečilo zapreti jih v njihove celice in warden F. L. Erwin je odredil za nje kot hrano samo kruh in vodo.

BOGAT KITAJEC ZIDA PALAČE

Obogatel je pri prodaji zdravil. — V svojih trgovinah je tudi vpeljal menjalnice. — Ima 24 otrok.

Honkong, Kitajska, 28. aprila. — Nasproti slikovitemu otoku Hongkong se bliža palača iz sivega kamna svoji dovršitvi. To je veličastna stavba, zgrajena na visoki skali nad mirno vodo Repulse zaliva.

Palača bo v kratkem dovršena in lekarnar, bankir in kralj gumij, Eu Yan Sang se bo preselil vanjo, da se odpočije njegovi razrahlini živi in njegove stare kosti.

Že več let zida Eu palačo za palačo in v vsaki živi samet nekaj časa ter se preseli zopet v kako prejšnjo palačo. Njegovo največje veselje je zidati si palače in to si more tudi privoščiti, ker velja za najbogatejšega moža od Hongkonga do Singapore. Eu je neizmerno bogat, in sploh najbogatejši Kitajec na svetu. Ima več palač kot kak kralj. Zadnja palača je deseta, katere je zgradil.

Eu je star 57 let. Ima ženo in 24 otrok od 3 do 30 let in mnogo priležnic. Število njih je negotovo. Nekateri pravijo, da jih ima deset, drugi pa zopet trdijo, da jih ima najmanj sto.

Rojen je bil blizu Cantona in se je že v mladosti preselil v Singapur, kjer je prišel do velikanskega bogastva.

Spočetka je imel lekarno, pozneje jih je imel več in v vsaki je vpeljal menjalnico. Na Malajskih otokih je kupil mnogo zemlje, na kateri so našli železno rudo.

V svoji hiši ima več sto služb. Samo v Hongkongu ima tri palače in skoro petdeset služb. Ima mnogo avtomobilov in jaht.

Oblači se po evropskem načinu in je mnogo potoval po Evropi. Vse pohištvo za svoje palače je kupil v Evropi.

NAPAD NA STAVKOKAZE

Peabody, Mass., 28. aprila. — Pred kratkim je zastavko šest tisoč uslužbencev tukajšnje usnjarne. Danes so začeli štrajkarji metati kamenje na avtomobile, s katerimi so se vozili stavkokazi v tovarno.

Trije stavkarji so bili aretirani.

ŽENA BRAZILSKEGA PREDSEDNIKA OPERIRANA

Rio de Janeiro, Brazilija, 28. aprila. — Senora Getulio Vargas, ki se je hudo poškodovala pri neki avtomobilski nesreči, se je morala danes podvreči operaciji, katero je srečno prestala.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.00
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na štiri leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" tiskava vsaki dan izven nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisov in osebno se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

POGLAVJE O INFLACIJI

V zveznem glavnem mestu so se pred kratkim začele zelo važne konference.

Zastopniki evropskih, južno-ameriških in daljno-istočnih držav prihajajo v Washington, da se posvetojuje s predsednikom Rooseveltom.

Najprej sta bila na vrsti angleški ministrski predsednik Ramsay MacDonald in bivši francoski ministrski predsednik Herriot.

Ramsay MacDonald, bivši voditelj angleške delavske stranke, je konferiral s predsednikom o inflaciji in razorožitvi, o obnovi svetovnega gospodarstva, o odpravi nezaposlenosti in drugih važnih problemih.

O istih vprašanjih se je posvetoval z njim Edouard Herriot, ki se je povrh tega dotaknil tudi zlatega standarda, katerega Francija noče odpraviti, ker ima v svojih zalogah silne množine zlata.

Slična konferenca se bo vršila tudi med predsednikom in italijanskim finančnim ministrom Guido Jungom, ki je že na poti v Združene države.

Ta posvetovanja ne bodo vrgla sveta iz tečajev, število nezaposlenih se ne bo tako kmalu zmanjšalo, in kapitalisti bodo še v bodoče kupili milijone.

Gospodje, ki se posvetojujejo, prav dobro vedo, da je kapitalistična družba bankrotna in sedaj iščejo sredstev, kako bi jo bilo mogoče zopet spraviti na noge.

Kapitalisti slutijo bližajočo se nevarnost. Ne samo v Angliji, pač pa tudi v Združenih državah, Franciji, Italiji in vseh drugih državah.

Profesor Irving Fisher, znani socijalni ekonom na Yale univerzi, je pred kratkim izjavil: —

— Ako se cene ne bodo hitro povišale, da bo mogla z dobičkom obratovati trgovina, industrija in poljedelstvo ter dati velikemu številu nezaposlenih delo, če cene ne bodo tako visoke, da bodo mogli dolžniki plačati svoje dolgove, bo dežela kmalu dospela na rob prelivanja krvi in revolucije. Skoro vse dežele so že znižale vrednost svojemu zlatemu denarju. Danes naj se nihče ne briga, koliko zlata je v dolarju. Poglavitna stvar je, da je nakupna sila dolarja varna.

— V primeri z letom 1926, ni dolar danes vreden le 100, pač pa 180 centov. Dolžniki pa ne morejo plačati 180 centov za dolar. Niti za obresti ne spravijo skupaj.

To svarilo je izdal profesor zato, da bi navdušil republikance v kongresu za inflacijo, katero priporoča predsednik Roosevelt.

Tozadevna predloga naj bi dala narodu potreben denar.

Temu nasproti pa zatrjujejo nekateri gospodarstveniki in bankirji, da bo inflacija pahnila narod v še večjo bedo, da bo odvzela dolarju vso vrednost ter da bodo cene blagu in življenjskim potrebščinam strahovito narasle.

Državniki so seveda drugačnega mnenja in vsled tega se posvetojuje o važnih problemih.

Saj stroške bo tako ali tako le delavec plačal.

MIRU HOČEMO

Zadnja svetovna vojna je trajala 4 leta, tri mesece in 10 dni. Pod orožjem je bilo ob zaključku vojne 30 milijonov ljudi, ki so se prostovoljno ali prisiljeno medseboj pobijali. Med vojno je bilo mobiliziranih okoli 60 milijonov ljudi. — Število mrtvih je znašalo 11 milijonov. Potemtakem je v štirih letih in 3 mesecih vsako minuto povprečno umrlo 4—5 ljudi, na dan pa povprečno 6—7000 ljudi. Za kakšno je umrlo med vojno v državah, ki so se medseboj bojevale, 7 milijonov ljudi. Ranjenih je bilo 20 milijonov vojakov, med temi nekateri večkrat. Vojna je stala 186 milijard dolarjev škoda, ki je namajala zaradi smanjane proizvodnje, — ljudje.

Za ta denar bi v vsaki družini v Rusiji, Franciji, Angliji, Belgiji, Nemčiji, Avstriji, Združenih državah, Kanadi in Avstraliji kupili lahko blago v vrednosti 2 tisoč dolarjev. In še bi ostala velika svota za dobrodelne in kulturne ustanove. Če človek vidi te številke, postane pač navdušen zagovornik mira. In vendar ga ne bo prej, dokler se rod ne ustali v svoji notranjosti in ne postanejo ljudje sapa — ljudje.

Dopisi.

Barberton, Ohio.

Pred kratkim sem se nahajal v Cleveland, Ohio, po opravih, ter ob tej priliki obiskal ugledno družino sovaščana Mr. Joseph Čekada na 1189 E. 172nd St.

Sprejet sem bil kot že prijatelj iz mladih let. Joško stopi v klet in prinese kar galono newyorčana, rekoč, da si bo štirikratno pot prihranil. Seveda, zasedla sva galono, Joškova soproga, kot večina kuharica, se je parkrat po kuhinji zasukala, in eva ti, že sem se znal pri bogato obloženi mizi. Nato sva z Joškom prijateljsko kramljala o tukajšnjih razmerah, segla sva tudi preko oceana ter udrihala po fašizmu, ki trpinči naše brate in sestre v zasledenem ozemlju pod laškim jarmom. Kramljala sva pozno v noč, nakar sem pri Čekadovih prenočil.

Naslednjega dne pravi Joško: — Veš kaj, prijatelj, delava tako in tako ne, vem pa, da imaš dosti prijateljev in znancev tukaj v Clevelandu. Sedaj imaš priliko, da jih obiščeš.

Jaz mu pa rečem: — Ohranj, Joško.

Stopiva v garažo po živo in obiščeva najprej narodno družino Mr. Joseph Valenčič ter družino Joe Hrvatin, 1906 E. 33rd St., družino Mr. Pavel Valenčič, 1372 E. 40th St., družino Anton Jelenič, 1163 E. 58th St., družino Mr. John Spilar, 715 E. 159th St., družino Mr. Mike Poklar, 19401 Tyrone Ave., Euclid, O., družino Mr. John Bostjančič, 20151 Lindbergh Ave., Euclid, O., družino Mr. Anton Hrvatin, 18620 Chicksaw. Vsem tem zgornj navedenim družinam se najljubše zahvalim za prijazen sprejem in izvrstno postrežbo, ki sem jo bil deležen. Ob priliki vam bom po možnosti že povrnil. Tebi, Joško Čekada, pa posebna hvala za uspešno vožnjo po veliki "vasi" Clevelandu in za povratno vožnjo v Barberton. Priznati pa ti moram kot izvežbanemu vozniku, da si vozil v hitrih kot ameriški značni velikan "Macon".

Narodni pozdrav čitateljem, listu "Glas Naroda" pa želim obilo novih naročnikov.

Josip Ujčič.

Lorain, Ohio.

Dne 22. aprila smo položili k večnemu počitku priljubljeno rojakinjo sestro Mrs. Frances Tomšič. Kakor je bila pokojna priljubljena med nami, je pokazal velik spreved, ki so se ga udeležili njeni sobratji in sestre, prijatelji in znanci, da jo sprejmo k zadnjemu počitku. Že pred hišo žalosti se je zbrala velika množica, ki je v cerkvi še narasla. Pevski zbor "Naš Dom" je zapel pod vodstvom pevovodje Mr. Louis Šemeta dve žalostinki. Pred hišo "Spomladni vse se veseli" in pri odprtem grobu "Vigred" tako lepo, da ni ostalo nobeno oko suho. Komu se ne bi topilo srce v solzah, ko so peveci s tako zbranimi glasovi klicali: — Oj z Bogom, z Bogom, draga ti!

Pri slovesni sveti maši v cerkvi sv. Cirila in Metoda ob 9. uri dopoldne, katero je daroval domači župnik Rev. L. J. Virant ob asistenci Rev. V. J. Vukančič in Rev. V. Viranta, je igral na rog Mr. L. Šeme, pela je pa Miss Mary Polutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!" Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

Pokojna Mrs. Frances Tomšič je bila stara 62 let. Ranjka je bila domo iz Starega trga pri Raketu. V Ameriko je dospela pred nekaj 30 leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, Pa., pozneje pa

lutnik. Po maši sta skupno zapela lepo in ganljivo "Blagor mu!"

Velik spreved se je pomikal na Calvary pokopališče in tam so se poslovlili ob pokojnice predsednice Miss Mary Polutnik v imenu dr. Marija Čistega Spočetja, št. 85 KSKJ, v imenu dr. Sv. Alojzija št. 6 JSKJ predsednik John Tomazič, v imenu dr. Ameriški Slovinci št. 21 SDZ predsednik Louis Balant. Zastave društev so se sklonile, vzele slovo, in žalostni smo se razšli.

v Lorainu, O. Njen soprog, Mr. Frank Tomšič, je umrl 26. junija 1922 tudi v Lorainu, O.

Ranjka zapušča šest otrok inšker tri sinove in tri hčere: Frank, Joseph in John, sinovi; Mrs. Frank Debeve, Mrs. Frank Ivančič in Mary, hčere. Poleg tega zapušča tudi sedem vnukov. V Braddock, Pa., biva njen brat Anton Mramor. V stari domovini sta dva brata, Louis in John Mramor, in tri sestre, Mary, Agnes in Terezija.

Pogreba se je udeležil tudi Mr. Anthony Rožane iz Burgettstown, Pa. Ranjka je bila članica št. 85 KSKJ, št. 6 JSKJ, in št. 21 SDZ ter Oltarnega društva v Lorainu, O.

Naj bo rahla ameriška gruda ranjki mamici. Družini in sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje!

Louis Balant.

Naši v Ameriki.

Dne 30. aprila bo pelj v Calumet, Mich., novo maso sva odlične Seriganove družine.

V Clevelandu je bila nanaglo odpeljana v Women's bolnico Rose Sershen. Prejšnji petek si je Mrs. Sershen dala zdrzeti zob, nakar je sledilo zastrupljenje krvi, kateremu je podlegla. Pokojnice deklško ime je bilo Gerbee, rojena je bila v Clevelandu ter stara komaj 26 let.

Dne 26. aprila zjutraj ob 2.30 je preminil John Zdešar, samec, star 58 let, stanujoč pri družini brata Andreja, v Euclidu. Pokojnega je zadela paraliza v nedeljo zvečer. Doma je bil iz vasi Vnanjih Gor, fara Brezovica pri Ljubljani. V stari domovini zapušča dve sestrini Ivano Modic in Frances Pezdir, tukaj pa dva brata Andreja, pri katerem je stanoval in brata Alojzija.

Kakor je sporočil list "The Waukegan News-Sun", se je pred nekaj dnevi zastrupil v Los Angeles, Cal., bivši waukeganski rojak Joseph Vrhovec, ki je bil svoji časno član društva št. 14 SNPJ in aktiven v komunističnih krogih. Našli so ga mrtvega v parku, zvrven njega pa prazno steklenico, iz katere je izpil strup. V žepu je imel listek s sledečim besedilom: — Grem v smrt, ker sem bolan, rajši pa to storim v parku, da ne bom delal neprijetnosti dobrim ljudem v hotelu. Prosim, sporočite, da sem umrl naravne smrti, za srčno kapjo ali kaj sličnega. Vrhovec je že dolgo trpel na odprtih ranah na nogah, ki se niso hotele zaceliti. Bil je dolgo brez dela, toda ni bil brez denarnih sredstev. Pravi, da je bil svoječasno vreden \$10.000, toda veliko je izgubil v propadli banki in delnicah. V Kalifornijo je odšel z namenom, da bo tam živel ceneje, pa se je najbrž zmotil.

SVETOPISEMSKI POTOP

Da je v zgodbah sv. pisma stare zaveze mnogo stvarnega jedra, je že davno znano, a posebno zanimanje je znanost posvečala že od nekdaj zgodbi o vesoljnem potopu. Našla je premnogo sledov, ki kažejo, da je Mezopotamijo pred davnimi časi, nekako 3000 let pred našim štetjem, zadela strašna katastrofa, ki se je ohranila še tisočletja v spominu poznejših ljudstev kot izraz božje kazni.

L. 1928. je n. pr. neka angleška arheološka skupina odkrila pri kraju Kišu šest metrov pod površino zemlje blatno plast, ki se je razprostirala na velikansko ozemlje. Ta plast je mogla nastati le kot usedlina velike poplave. Od tedaj so odkrili takšno plast tudi okrog nekdanjega Ura in Ereha.

ONIM, KI POŠILJAJO DENAR V DOMOVINO,

naznanjamo, da je mogoče poslati vsoto do sto dolarjev brez vsake izjave, v kako svrhu je denar namenjen. Tozadevna odredba je bila dne 17. marca odpravljena. Kdor hoče poslati več kot sto dolarjev, naj podpiše spodnjo izjavo in naj nam jo pošlje z denarno pošiljateljico.

DECLARATION FOR MONEY ORDER

I herewith declare that Money Order No. is sent by me for the purpose of

and is not intended for the purpose of speculation, placing savings or making investment in a foreign country. I certify that this transaction in no way contravenes the act of March 9th, 1933, the executive order of March 10th, 1933 or any regulation issued thereunder.

(Purchaser's Signature)

(Date)

Velikonočni prazniki so na pragu, toda še vedno je čas, da razveselite svoje v domovini s kakim denarnim darilom.

MI BOMO TOČNO IN HITRO IZVRŠILI VSAKO POŠILJATEV

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Čudna so pota usode

Zdravniška veda je v zadnjem času silovito napredovala.

Nekateri učenjaki prerokujejo, da bo prihodnja generacija dočkala sto do stoddvajset let. In kar je glavno — sto let stari moški bodo še vedno kerleci, in stoletne ženske bodo tako mladostno sveže, da bodo lahko slehernega z videzom in dejanjem prepričale, da niso učenjake več nego šestnajst pomladi.

Vsega vranca so učeni zdravniki odkrili v človeškem telesu.

Predvsem pa bacele, hormone, elektriko, radioaktivnost, telesni magnetizem, in kdo ve, kaj še vse.

Če ti noge manjka, te tako popravijo, da boš lažje stopal z umetno kot pa s tisto, ki ti jo je Bog ustvaril. Srebrna ali zlata rebra so že nekaj običajnega. Sree znajo zašiti, v možgane gledajo (če je sploh kaj videti), krvni pritisk po poljubnosti višajo in nižajo; žleze odstranjujejo in jih z novimi nadomeščajo — kar spravlja uboge opice v obup, sladostrastne izžete bogatine pa navdaja z brezmejnimi veseljem.

Naši predniki so zdravili najrazličnejše bolezni z domačimi sredstvi: s prisadno repo, kafro, soljo, česnom, medom in leteom, koprivami, arniko, tavcentrožami, lipovim čajem, hvoščem, trpotcem, gomiljem in z lopatikom, ki je bila v prvi vrsti namenjena nežnemu spolu in je le redkokdaj zgrešila svoj blagodejni vpliv.

Veda in moderna znanost sta pa pahnila vse te pripomočke med staro šaro.

Zdaj igra nož glavno vlogo. Nož in injekeje. Pa tudi elektrike, višnjevi in ultra-višnjevi žarkov se znanost baje s pridom poslužuje. Tudi dijeta je eden poglavitnih faktorjev.

Svinjine ne smeš jesti, če hočeš, da boš zdrav; mesa pa sploh ne; in sočivja ne smeš jesti, sate pa sploh ne; in nobenih močnatih jedi; kruha pa sploh ne. Vina ne smeš piti, piva ne in mleka ne. Pa tudi vode ne preveč.

Uživati ti je dovoljeno le z gorčico namazan frankfurter, ki je v pogrebu podolgačo žemlo zaviti in ga moriš z limonado poplakniti. To namreč že ni več jed, — to je že kombinacija. In kombinacija je tisto, s čimer ima moderna znanost toliko opravka.

Toda skoro bi pozabil.

Poglavitna stvar je cepljenje. Ne samo proti ruskam, ospicam, kozam in kozlom, tudi proti jetiki se moraš dati cepiti, proti difteriji in trebušnemu tifusu, proti seneni mrzlici in nahodu, proti revmatizmu, zgagi in žledolnim neredom; proti glavobolu in oslabitvi srea; proti koleri, trganju, oslabelosti; proti neredom mehurja, ledičnim, vrančnim in hrbtničnim boleznim; priporočljiva je tudi cepitev proti pasji stekleni, proti omečanju možgan ter proti govorniški in pisateljski strasti.

Moderna znanost je pogruntala cepivo proti vsem boleznim, nadlogam in peštilencam. In cepivo pomaga, kar je seveda največje važnosti. Kdor se spusti v take procese, mora biti nadvse temeljit, podoben in vsestranski.

Časopisje poroča o človeku, ki je polagal vso važnost na najmodernejšo pridobitve zdravniške vede.

Njegov dom je moral biti sleherni dan dvakrat disinficiran, vsako jutro in vsak večer so preiskali zdravniki njegovo zdravstveno stanje.

Bil je cepljen z vsemi mogočimi serumi — nakratko povedano: bil je zaščiten proti vsem boleznim, kar jih pozna moderna medicina.

Vesel je bil in zadovoljen. Saj je bil vendar cepljen proti vsemu. Nekega dne se je pa odpravil zdoma, in komaj je stopil na cesto, je zapihala burja ter odluščila s strehe debelo opeko.

Opeka mu je priletela naravnost na glavo in mu prebila čepinjo. Po par trenutkih je bil mrtev.

Bil je sicer skrben, obenem pa tudi površen človek.

Proti vsemu se je dal cepiti, edino proti opeki na strehi ni bil cepljen.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOŽA HERFORT:

DAPHNE, DAPHNE.

Sedaj ko je postalo nego temno, sedaj, ko plavajo po njem beli oblaki, naj vam povem zgodbo, čisto preprosto zgodbo iz osrednje gore, kjer eveto prelepe bele rože.

Sedaj zvone zvonovi tako svečano, jaz pa hodim sam po teh obširnih ulicah. Sam hodim, pa mišim na gore, ki so tako daleč.

Res, čisto enostavne so te moje zgodbe, morda vas celo dolgočasijo? Pa zakaj bi mi zamerili, čujte!

Na vznožju se je jelo daniti. Daleč za ljubljansko kotlino se je potegnula na obzorju rahla blede lisa, ki je vidno svetlela in zadobivala rožnato barvo. Na Slemenu je tedaj pel divji petelin. Ste že kdaj čuli tega tajinstvenega gozdnega peveca, tega velikega, veličastnega trubadurja? Kot kralj mogočno in veličastno, kot strasten ljubimec ognjeno, opojno je pel. Da, taka je pesem divjega petelina. Mnogokrat sem jo že poslušal, marsikatero jutro sem že z zvonovi vstal, pa ni mi bilo žal — še nikdar!

Ono jutro sva se srečala z neznanecem pod veliko smreko, ki je stezala svoje mogočne veje prav do tal in kjer sem čakal jutro. Tam sva se ločila. Oni leva, čez goro k maši, jaz desno, k veličastni hvalnici, k mogočni pesmi narave. Ko se je jelo nebo siniti in so pričele zvezde ugašati, je na brezvrhni smreki pričel peti petelin. Prav res, ono jutro sem ga hotel ustreliti. Kot nalašč sem prišel prav urno, varno krit, blizu njega. Ne vem, kaj ga je zmotilo, prenehal je. Stal sem za krivim borom in z daljnogledom opazoval mogočno ptico. Prav dobro sem že ločil temnozeleno izpremenljivo, se pravi, rjave peroti, belo liso na komolcu, eni sivobelo, pisani rep, siv vrat, še celo rdeče žive reze obrvi nad očmi sem ločil. Podbradek je imel naraščen, čeprav ni pel. Glavo je kljubovalno upognil in opazoval okolico. Tisto veliko, napol razprto pahlijačo — rep je malo povesil, tudi peroti je mirno lagodno pustil ob telesu in mirno stal obrnjen proti vzhajajočemu solncu, kot bi se nemo poklonil on, kralj ljubni — kralju neba, solncu.

Po vzhodu raztreseni oblaki so rdeli, črni obrisi Slemena in Grmade tiste daljine, grbaste gore, so postali vijolično modro sivi. Tedaj je petelin spet zapel. Veličastno mogočno.

Dvignil sem puško, njena srebrnoba muha mu je obsedela na zelenih, lesketajočih se prsih, ki jih je prav tedaj solnce poljubilo s prvimi žarki. Ne! Čev se je počasi, uporno povesila, oko se mi je počasi zasolilo. Ni li škoda tega bisernega gozdov, da bi ga čisto brezvestno, brezkoristno uničil in ga nasladi in strasti?

Solnce se je dvignilo nad oblake, njegovo bleščeče veličastvo se je razlilo preko vesoljne stvaritve. Oh pesni drobnega ptičjega kora, oh kukanju nešteti kukavice je petelin utihnil, se spustil v tiho dolino in tam svatoval s svojimi rjavimi ženami.

Spustil sem se preko Slemena, ki je rdel v venci cvetoče reše, pa postal na mali planici, da se odpočijem in navžijem jutranjih krašot. Daleč, globoko pod menoj je ležal Polhov gradec v rahli vijolično sivi koprenasti megli, nad črmi raztrganega Toča pa je žmigljala soparica. Nekje je čez črni šumela voda in se zgubljala v globel, po zraku so jadrali redki metulji, po reši so šumele zgozdne čebele in se obekali godrnjavi čmrlji.

Onkraj doline je raztezala svoja razdrapanja pobočja Grmada in kipele s svojim zobastim vrhom v čisto jutranjo modrino. Z božajočim pogledom sem se sprehajal po teh čereh, ko me je vzdramil raztrgan vrisk zgodnjega turista. Kako grd je bil ta kriku podoben vrisk v mladem jutru. Omadeževal, oskrnil je prirodo, odurno se je vsilil med zvonko kukanje kukavice in čisto petje drozgov.

Jezno sem dvignil daljnogled, če bi morda prepoznal kričarja, toda zaman. Za njim je šla še kratkokrilna nakodrana turistka, pa kmalu sta oba utečila v Grmadinih seneh, v onih seneh, kjer eveto kraljevske rože, čar pograbskih gora — blagajke.

Puško sem vrzel preko rame, pa

zdrknil navzdol čez meli in skalovje, skozi grmovje in redko drevje. Ko pa sem prišel do kotalastega dna sem se pričel strmo dvigati.

Zebli čevljev so grizli svežo travo. Opirjame se zdaj za prhe dolomitne skale, zdaj za šibje grmovje sem se urno dvigal.

Na tisti podivjanj vrisk sem že pozabil, ko sem naenkrat uzrl pred seboj razkopano ružo, par korakov od nje pa stebelca blagajk, eveti so bili še čisto zaprti in zeleni. — "Divjak" mi je ušlo. Urno sem bil na grebenu Grmade, od kjer sem mogel pregledati vso okolico. Par streljajev pod menoj sta bila onadva turista zgrabi. Kratkokrila je imela že velik sopk blagajk, on jih je še vedno tgal. Niže na sedlu smo se srečali — ona je imela tri blagajke v roki, on eno za trakom na klobuku. Tako delajo turisti z blagajkami, ki jih ne smejo trgati, ker jih ščiti zakon.

Osinil sem ga z jeznim pogledom — vedel je dovolj in — razšli smo se.

Tisto nedeljo, bila je evetna, je evetelo vse polno blagajk. Njihovi usnjeni temnozeleni listi so bili le po sveži. Pet ali pa sedem jih je bilo skupaj, sredi njih je bila gruča stisnjenih bledorumenih cvetov, podobnih onim španskega bezga. Oboje so delitele kraljeve rože, pa vabijo metulje in žužke v svate.

V solnce in vetru ob prelepem blagajevem volčinu v divjini gora, sem pozabil na ona dva turista. Nabral sem šopek reše, zataknil v sredo par blagajk, ki sem jih lesena stebelca odrezal z nožem, pa se spet poslovil od gora.

"Oj, je bil lep tisti božji dan! Ko sem šel proti Polhovemu gradu, so bili bregovi vse bolj zeleni in pestri v rožah, vse živahnejše so poletavali pisani metulji, vse topleje je bilo.

Kako je bil ono nedeljo Polhov gradec prazničen! Blagajev spominik je stal ves bleščeč v rebri pod svetim Lovrencem in s svojim leškom opozarjal potnika na spomin grofa Blagaja, Friderika Avgusta, kralja saskega in na našega Freyerja. Prirodarji so bili ti možje, blagajke so našli in jo poimenovali. Sedaj spe oni mirno v grobeh, turisti pa hodijo po teh lepih gorah v večjem številu kot nekdaj. Nekdaj je blagajka cvetela sama zase, mirno je dozorevalo njeno zlahtno seme in ga je trosil jugozapadnik na pobočja, katera je dosegel. Tam so vzikle male rastline, po jugozapadnih pobočjih dolomitov evete blagajke. Prihajajo pa turisti zgrabi in pulijo in trgajo blagajke, in jo tako uničujejo, da bi se grof Blagaj jokal...

Pod strme bregove svetega Lovrenca položen in v okrilje svoje cerkvice stisnjen je Polhov gradec. Kot piščeta okoli koklje se tišče hišice cerkve, za vajo pa je prižan gricek — Kalvarija. Kot otoček je gora za njo, ravnina pred njo. Poromaj na Kalvarijo, ki laži po teh gorah, od postaje do postaje pojdi in se žalostni Mariji priporoči ti, ki blagajke poznajo in ki romaš na pomlad po teh lepih gorah pograbskih.

Bela cesta med zelenimi griči... Daleč nas pelje, daleč proč od blagajke. Daphne, daphne — zhogom.

Čista nebesna modrina, po njej jadrajo raztreseni beli oblaki...

Po bregih so pričele eveti prve marelice, njih veje so v solnce bleščeče, kot v sveže zapadlem snegu. Na večer, ko prično vabiti zvonovi k postnim pobožnostim, utihne v človeku vsa nevolja, vsa jeza se pomiri. Ko pa žari pod mirak obzorje v škrlatasti luči, ko se v oblakih igra nebesko razkošje luči in barv, roma duša daleč, daleč, utrjeni duh blodi po pestrih, veselih in žalostnih spominih. Ah, kakšna je bila tista Velika noč, kako praznično in globoko sem jo doživel in tako vsaj mislim, s pravo veličastno pobožnostjo. Da, to je bilo ono leto, ko sem v jutru velikega tedna poromel na vrhe naših dolomitov. To je bilo tedaj, ko sem

drobni deklici Hedici prinesel z gora pestro kito cvetja.

Res, čisto vsakdanja zgodba je to, morda celo nezanimiva, toda, poslušajte jo vseeno, saj se je zgodila v onem velikem času pred še večjimi prazniki.

Ono leto sem nestrpno čakal pomladi, kot bolnik sem hrepenel po njej, čemu, ne vem. Komaj je solnce odgrnilo zimski plašč, sem šel v gore, pa prinesel deklici, med skriptin in knjige zakopani, rož, deklorin, ki je pozabilo ob receptih in vrstah znakov večno lepo prirodo sem prinesel prve blagajke, ki so ono leto razevele.

Tedaj je imela moder plašč, skoro tako moder, kot je nebo modro. Izpod klobuka so prihajali v pramenih kodri temnorjavih las. Upala je v me tiste lepe črnorjave oči, napravila prav majheno šabico in mi dejala:

"Ti, jaz bi pa rada sama vide-la, kje in kako blagajke eveto! Rada bi bila enkrat v onih gorah, kjer eveto ta čudovita roža."

"Počakaj," sem ji dejal, "ko bodo zvonovi na veliki teden svečano zazvonili, bova šla."

Oh prazničenem razpoloženju, oh mogočno-veličastnem zvonjenju, oh evetju in mladem, kipečem zelenju je pozabila na knjige, pa se predala za tesno odmerjen čas materi naravi.

V cerkvi so bila velikončna opravila, zvonovi so se poslednjice zazvonili pred velikim dnem. Tedaj sva šla. Vesela in prasta sva stopala po hladni dolini Ločnice. Drobna deklica je bila zdaj razigrano vesela, zdaj zamisljeno otožna. Hotel sem jo vprašati po vzroku molčnosti in resnosti, pa pustil sem jo resno, zakaj, še lepša je bila, ko je bil njen mladi, polni obraz — resen.

Mimo svetega Jakoba sva zavila strmo pod Grmade. Ko so naju obdale gore, sva unolknila, molk gore je naju prevzel. Po ozkih, stisnjenih dolinah, v svežem zelenju kipečih, sva se dvigala proti skalnim grebenom grbaste grmade. Od časa do časa sva obstala, se ozrla po solncu, nebu in oblakih, pa šla preko ozkih steza preko strmin in gručah, kjer drče pozimi ob južnem vremenu plazovi, na rob Grmade.

Pred nami so stali vsi Dolomiti v veličastnem polkrogu. Prav na levi je bila Grmada s svojimi razdrapanimi bregovi, skalnimi, preperlini policami in plazovi. V rahlo meglo zavito je bilo vnožje svetega Lorenca, vrh in pa mogočna Krjasova skala pa sta se kopala v čisti solnčni luči. Obsežni gozdovi Smolnika so pokojno samevali, daleč, daleč za njim so bile medrikaste gore našega žalostnega, zaslužnjega dela domovine. Dlje ko je iskalo oko, dlje je segala bolečina, izgubljeni raj, neodrešena domovina. Izza srede gozdnatih dolomitov se je dvigal golovrh Blagaja, tam na desni pa se je od Slemena dvigal v bližini kralj Dolomitov, gora plazov in strganih bregov — veličastni Toč.

"Ti poglej, ono sivomodro, v meglo zginjajočo goro, katera je?"

"Hedica, tam sredi belih megla je Snežnik, vse okoli njega so naše gore, naše, ki niso naše."

"Naše," je tiho vzklila, pa dejala: "Pojdiva!"

Spustila sva se v strmo grapo, med preperle skale in meli Grmade. Do tistih pečin sva prišla, o katerih vnožju raste borna trava

in kjer eveto blagajke. Zaprla mi je sapo. Vse razrito in razkopano, nikjer nobene rože. Tiho sem ji pokazal, kje rasto blagajke. Razumela me je. Njeno temno oko se ji je skoro jezno zasvetilo, ko me je pa pogledala, ji je bil ves obraz žalosten. Proseče je stegnila drobni ročici, kot bi hotela zaprositi stvarnico, naj ji pokaže, kako eveto prelepe pograbske rože. Lica so ji začela v živem, svežem evetu mladosti, okoli nje je odevitala reša, rjavela je, zakaj ono leto je bila Velika noč pozna, zelo pozna. Se vedno je dvignil daljnogled in pogledal na sosednje pobočje. Kaj pa je? Pobočje je rdele v drobnem rdečem evetju. Ves vesel sem dal tovarišici daljnogled in je dejal — daphne!

"Da, toda kakšne?"

"No, to je blagodišči ovlčin — Jožefec!"

"Joj, pojdiva ponje!"

Obraz se ji je razjasil. Tudi Jožefec eveto kot blagajka, je drobnejši eveti so, listi pa ozki, igličasti in kolobarasto nanižani.

Hedica se je veselila drugih prepovedanih rož, sam sem pa premislil, kje bi se dobil blagajke, kje je še kako mesto, ki ga divjaki niso dosegli. Spomnil sem se strmih čeri pod lisicami — tam bodo gotovo! Zlezel sem na rob, vz-daljnogled in pričel iskati. Nisem se zmotil, našel sem še par evetovih blagajk.

Hedici tega nisem povedal, pač pa sem jo peljala po strmih bregih do poslednjih evetov kraljevih rož. Lahko je vzklila, pa me pogledala s pogledom polnima hvaležnosti. Proseče je stegnila proti meni roke, drugič v tem jutru:

"Samo eno!" Pokimal sem ji, vsaj smo vsi ljudje.

Solnce je škrlatasto rdele, ko sva se vrčala. Mimo strmih lgaških skal sva šla. Pokazal sem ji na strgane grape: "Glej, tudi tu eveto blagajke. Izalke jim tu pravijo. Bog ve, če se eveto."

"Bog ve..." je bil tih odgovor.

Tisti večer zvonovi ni zvonil Aze Marije, zvonovi so utihli, bil je veliki čas pred še večjimi prazniki.

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Dolgo je že, kar se je zgodila ta ljubka, preprosta zgodba, dolgo, dolgo. Drobno temnooko deklo je sedaj daleč. Divjemu petelinu bo srednjilepse pesmi prebil zločin, ki strel zeleno lesketajoče se prsi, blagajke pa bodo zvenele, potrgane in porwane od divjakov, ki kriče in divjajo po lepih gorah, unčujoč božjo stvarnico.

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

Velik čas, ko eveto čudovite rože, rože daphne...

VISOKA STAROST V WIND-SORSKI RODBINI

Najstarejši izmed treh še živih otrok angleške kraljice Viktorije, princa Luiza, vojvodinja d'Argyll, je praznovala te dni 85 letnico rojstva. Rojena je bila v Londonu 29. marca 1848. 21. marca je praznovala 61 letnico poroke z markizom di Lorne, poznejšim vojvodom d'Argyll. Mnogi člani Windsorske rodbine so doživeli visoko starost, toda tako visoko, kakor vojvodinja d'Argyll in njen brat vojvoda de Connaught, nobeden. Vojvoda bo star kmalu 83 let.

Tretji še živi otrok kraljice Viktorije je princesa Beatrix, ki se je omožila s knezom Battenbergom in je mati španske kraljice. Kraljica Viktorija je bila stara ob smrti 81 let in 8 mesecev ter je bila najstarejša med vsemi angleškimi vladarji. Samo štiri dni mlajši od nje je bil njen praded George III., ki je umrl leta 1920.

STALIN SE JE DRUGIČ OŽENIL

Sovjetski diktator Stalin je bil oženjen z Nadeždo Alliljevo, ki mu je pa lani nenadoma umrla, ne da bi javnost vedela, kajti je bil prvi vzrok njene smrti. Stalin se je oženil zdaj s sestro znanega komunističnega prevarka Kaganoviča, ki je drugi tajnik političnega urada ruske komunistične stranke. — Svarba je bila v omenjenem krogu osebnih Stalinih prijateljev v Gorkih pri Moskvi.

Zanimivo je, da se je po smrti prve Stalinove žene Kaganovičev vpliv na boljševiškega diktatorja zelo povečal. Kaganovičev brat je bil imenovan nedavno za namestnika komisarja za zunanjo trgovino, pa tudi drugi Kaganovičevi bližnji sorodniki zavzemajo zdaj v državni upravi visoka mesta.

SAMOMORI V PARIZU

Da se v Franciji ljudje kaj lahko in pogosto streljajo bodisi zaradi nesrečne ljubezni ali pa iz obupa nad življenjem, je splošno znano. Lani je bilo v Parizu 2654 samomorov, od teh s strelnim orožjem 482, utopilo se je 565 obupanec, zadušilo 343, obesilo 237 skozi okno jih je skočilo 152, pod vlaki in avtomobili si jih je pa končalo življenje 58.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Samomorov bi bilo v Parizu gotovo manj, če bi bilo težje priti do revolverja. Poslanec Cehron predlaga, naj bi se kupen orožje izročilo šele tretji dan po kupčiji. Psihološko sodi mož prav, kajti čez tri dni bi si gotovo večina samomorilnih kandidatov premislila in tako bi bilo število samomorov občutno nazadovalo. Če pa dobi človek revolver takoj, ko sklene umreti, Svetovalec jasno, da si večina ne premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

NAJBOLJŠI SLOVENSKI ROMAN

"GRUNT"

(Spisal Janko Kač)

kar jih je izšlo po svetovni vojni, ima v zalogi

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Cena \$1.50

NEMCU NI HOTELA DATI

HČERE

Nemški visokoočalec Werner Heng, ki je prišel v London radi primitivne angleščine, si je poskušal vzeti življenje v mali penziji, kjer je stanoval. Preiskava je ugotovila, da je povzročil razmere, značilne za vzrok. Heng se je zaljubil v Francozino, s katero se je seznanil v pariški univerzi. Pisala mu je tudi v London. Pred kratkim je potoval Heng v Pariz, da bi govoril z njenimi starši. A snubitev je bila odbita. Mati gospodične je odločno izjavila Hengu, da ne bo nikoli imela Nemen za zeta. Heng se je vrnil v London in si v kopalnici prerezal žilo. Na srečo je bil pravočasno poklican zdravnik in obupanec je že izven nevarnosti.

LJUBAVNI PETEROKOTNIK

38. letna N. Pačlikova, rojena Jerabkova, je imela kot dekle v Josefavi na Českoslovaškem ljubavno razmerje z večkrat kaznovanim zločincem Janom Sverelom. Ko je bil lani jeseni njen ljubček zaradi tatvine zopet obsodjen na šest mesecev ječe, se je preselila Pačlikova v bližnji kraj Polička, kjer se je omožila z bogatim 70 letnim zasebnikom Josefom Pačlikom. Po prestani kazni je pa prišel Svercel za njo in jo pregovoril, da je z njim pobegnila. Skupaj sta prenočila v hotelu, zjutraj sta se pa napotila v Josefovo.

Zapuščeni mož je obvestil orožnike in jo ubral za nezvestno ženo. Spremljal ga je brezposelni čevlarski pomočnik Henrik Fait iz Poličke. Svercel se aretirali zaradi ugrabitve in ga odvedli v ljubico vred na orožniško postajo. Tam je pa Pačlikova povedala, da jo njena ljubka Ladislav Vorisek in Henrik Fait že dolgo pregovarjata, naj bi svojo moža ubila. Svetovala sta ji, naj mu natrese v jed steklenega prahu in za vsak slučaj še živga srebra. Ko je to odklonila, sta ji izmislila nov načrt. Svetovala sta ji, naj odpotuje, umor pa premisli, temveč da svoj sklep izvrši.

Vsakovrstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPIŠI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLENE CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso potrebo, in kdor je od večšega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanje zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti sorodnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, d a m o vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

SLOVENIC
PUBLISHING Co.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

DEDŠČINA

ROMAN
IZ
ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

6

Ko oba prideta do hišnih vrat, mladi gospod uljudno in s priklonom izpusti Jolandino roko in Jolanda pogleda proti Evi Mariji, kot bi jo bila šele sedaj opazila. Tudi njen spremljevalec opazi sedaj Evi Marijo pri oknu in se ji prikloni, se odkrije in jo pozdravi.

Jolanda pa hlini majhno zadrego.

— O, tukaj si, Eva Marija? Ali že dolgo stojiš pri oknu?

Eva Marija samo molče prikloni, ker ni hotela zbuditi starega očeta.

— Kako gre staremu očetu? — vpraša Jolanda.

Eva Marija položi prst na usta in tiho pokaže v sobo in s tem pokaže Jolandi, da stari oče spi. Toda stari oče se je ravnokar zbudil in pokliče Evi Marijo.

— Ali ni bil to Jolandin glas, Eva Marija?

Eva Marija skoči k njegovi postelji.

— Da, oče, ravnokar je prišla z dr. Berdom, ki ti je prinesel svoje poročilo. In prišla je seveda tudi Jo, da pozve o tvojem zdravju. Ali naj pride k tebi?

— No, da; dr. Berda že pričakujem. Tudi Jo naj pride za nekaj trenutkov, potem pa boš odšla z njo. Vedno je malo preglasna in človek mora imeti močne živce, da prenese njeno prisotnost. Tako močnega se še vedno ne čutim, da bi mogel prenesti njeno moderno svetovno naziranje. Kadar zopet odide, moreš zopet priti, kajti ti me ne motiš.

Eva Marija se zopet obrne k oknu in zakliče Jolando in dr. Berdu, da naj prideta, ker ju stari gospod pričakuje. Nato pa zopet naglo odide k staremu očetu, ga malo pridigne, mu ponudi zdravilo ter postavi predenj osvežujočo pijačo. Pod zglavje mu potisne še več blazin, da je mogel udobno sedeti ter mu skrbno počese sive lase.

Jurij Rodenberg se ji hvaležno nasmeje.

— Draga moja samaritanka; dobro si mi stregla in zopet bom zdrav ter boš potem tudi sama imela malo več počitka.

— Po tem popolnoma nič ne hrepenim, oče.

— Toliko si imela z menoj truda, ko si mi stregla, ker se jaz, kot star sebičen mož, ne bi mogel privaditi na bolniško strežnico, ki bi jo mogel trpeti poleg sebe samo za to, da bi mi ponudila kako potrebno stvar.

Nasmeje se mu, kot se je znala nasmejati samo Eva Marija Dorau, polna dobrote in ljubezni.

— V resnici sem bila zelo vesela, da si me potreboval in da si vedno mene zahteval. Samo zaradi tebe se veselim, da me kmalu ne boš več potreboval.

— Moj dragi otrok. Kako si vedno bolj podobna svoji lepi materi. Tudi ona je bila tako ljubezniva in dobra kot ti in je bila kot nalašč za ženo zdravnika. In tako srečna je bila s tvojim očetom — njun zakon je bil vzoren. Tvoj oče je bil zelo dober zdravnik; mnogim ljudem je rešil življenje, kakor je bil še mlad, ko je moral umreti. In kakor so tvoji stariši živeli skupno v ljubezni, tako sta tudi skupaj umrli strašne smrti. — Toda bilo je, kot da eden drugega ni hotel pustiti. Hotela sta se odpeljati na nek kongres in tvoj oče ni hotel potovati brez tvoje matere. In tako je mati prinesla Henrika in tebe k nam. Tedaj je še živela stara mati in zelo sva bila vesela, da sta prinesla v hišo veselo življenje. Stara mati je bil tako vesela, da vaju je mogla enkrat imeti sama za sebe in niti slutiti ni, da ne bosta nikdar več odšla. In ko je nato prišla vest o nenadni smrti vaših starišev, je bil to za staro mater tako hud udarec, da po njem ni nikdar več okrevala. In — kmalu nato je umrla — in, skoro bi rekel, k sreči ni več doživela, ko nam je bil kmalu nato tudi vzet Ludvik. In vse to gorje in žalost sem prenesel, — je bolešno končal. Eva Marija ga poljubi na lice.

— Na to ne smeš več misliti, oče; najprej moraš ozdraveti, zato te prosim, da se ne razburjaš, kajti tako se zate bojim. Saj veš, da se moraš varovati zaradi svojega srea.

— Da, da, moj otrok, saj na to mislim. In vendar bi še rad doživel, ko se vrne moj Ludvik. Vedno in vedno se mi sanja o njem; vedno ga vidim živega in zdravega.

— Tudi zaradi naju moraš še ostati, dragi oče, kajti zelo te potrebujeva, Henrik in jaz. Ako nam boš tudi ti odvzel, sva popolnoma osirotela. Ko so nama umrli stariši, sva bila še premlada, da bi mogla zapustiti svo veličastno življenje, četudi sva bila še dovolj stara, da sva nad izgubo občutila bolečino. Henrik je bil star pet let, jaz pa sedem; in leto pozneje je umrla stara mati, ker naju je tudi potrla. Toda tvoje izgube, oče, ne moreva prenesti, kajti samo tebe še imava.

— No, no, Eva Marija, teta Melanija je vendarle še tu; tukaj in stric Artur.

Evin obraz se zategne.

— Nikdo te nama ne more nadomestiti, tudi teta Melanija ne, pa če je še tako dobra in prijazna. Ima svojega moža in otroke in to ji je vse.

Stari oče prikloni z žalostnim nasmehom.

— Moja dobra Melanija! Svojega moža ljubi nad vse. Niso hodili okoli nje in so jo tako snubili kot tvojo lepo mater; vedno je morala stati ob strani, ne da bi se kdo zmenil za njo. In vendar je bila ponosna na svojo lepo sestro. In vsak dan sem iz srea hvaležen stricu Arturju, da je tako osrečil teta Melanijo.

Eva Marija se ni upala reči nikake besede proti Arturju Mertensu, četudi ni verjela, da bi v resnici ljubil svojo ženo in da bi jo bil poročil iz ljubezni. Starega očeta ni smela žalostiti. Zato pravi: — Zdaj pa se ne smeš več razburjati, oče, drugače ne pustim v sobo dr. Berda.

Jurij Rodenberg se nasmeje.

— Samo pusti ga, naj pride; saj veš, kako blagodejna mi je njegova navzočnost. Ni samo zelo dober inženir, temveč tudi kot človek je zelo priklonljiv. In njegov glas ima za mene nekaj pomirjivega. Veseli me, da se je Henrik ravno njega tako oklenil. Od njega se morem mnogo naučiti. Zato sem doletel, da mora v njegovem uradu delati naravnost pod njegovim vodstvom, ako ni kako drugače zaposlen v tovarni.

Eva Marija pri teh besedah nekoliko zarde in njene oči se izdajalsko zasvetijo. Močno in glasno je bilo njeno sree, ker se je oče take pohvalno izrazil o njem. Toda Eva Marija pravi mirno:

— Tudi jaz mislim, da dr. Berd zelo dobro vpliva na Henrika. Njegov mirni in odločni značaj je za našega vročega Henrika zelo blagodejen.

Stari gospod se nasmeje.

— Nikar mi kaj ne reci proti njegovemu značaju. To je prav Rodenberg. — In z vdihom nadaljuje: — Tudi moj Ludvik je bil tak — toda nesrečna ura mu je prinesla zlo usodo. Dal Bog, da Henrika tako usoda ne bi nikdar doletela. Toda v njegovem značaju je toliko podedovane sile in toplote. — Zrelot, mir in moč, ki bo vodila njegov značaj, pride z leti sama. Toda občevanje z dr. Berdom za Henrika zelo dobro; na njem more vedno jemati zgled in pri vzroji ni mogoče z ničemer drugim doseči boljših uspehov kot z dobrim zgledom.

(Dalje prihodnj.)

SAMOJEDE UČE ČITATI

V juniju krene v Mongolijo filološka ekspedicijska, da sestavi iz 11 mongolskih in burjatskih narečij enotno književno mongolščino. Tako se glasi uradna vest, ki je bila tedaj razširjena iz sovjetske Rusije. Ozmeltje, kamor pojdejo ruski filologi, je ogromno in v tem pogledu še neraziskano. Na številne ruske ekspedicijske je prvič opozorila svet resnična ekspedicijska "Krasina" in "Malygina", ki je v zadnjem bipu rešila ponesrečene Nobilove ekspedicijske na severni tečaj. Sovjetske ekspedicijske imajo najrazličnejše cilje in namene, najzanimivejše med njimi so pa one, ki raziskujejo severne polarne kraje. Namen ekspedicijske pa ni samo raziskavati neznane kraje, temveč podpirati tudi lokalni nacionalizem in okviru velikega sovjetskega nacionalizma, če se lahko tako izrazimo.

Severna oblast na obali Ledenege morja obsega 40% vsega ozemlja sovjetske Rusije. Toda tam daleč gori na severu prebiva samo 160.000 ljudi, razdeljenih na 26 narodov, ki poznamo od njih le glavne in so to večinoma samo po menu. Znani so Laponeci, Čukči, Korjaki, Giljaki, Samojedi, Vignili Oštjaki Tunguzi, Goldi in Eskimi. Vsi ti narodi se preživljajo z lovom in deloma z živinorejo. To so Nomadi, ki so spadal pod carsko Rusijo k najbolj zaostalim ljudem na zemlji. Sovjetska Rusija ima tu hvaležno polje dela. Tem ljudem pomeni vsak neznan predmet premoženje. Na sever prihajajo zdaj sovjetski odposlanci, da osrečijo severne narode s puškami in strelivom. Seveda jim pa orožje ne prinašajo zastoni. — Zanj dobivajo kožuho, pa tudi važne informacije o ležiščih rud. Te informacije so važne za ustanavljanje novih baz industrializacije in sploh za podrobnejše spoznavanje severnih krajev.

Za tem ekspedicijskimi prihajajo druge, ki ne zbirajo kožuho, temveč besede. Tem ekspedicijskim je poverjena naloga, sestaviti književni jezik prebivalcev severnih krajev. Ekspedicijske se vračajo in poročajo o svojih izledkih in uspehih posebnim komisijam za severne narode pr prosvetnem komisariatu. Tam pa sestavljajo abecedo, nov jezik. Za 14 severnih narodov so že sestavili skupno abecedo. Organiziranih je že več potujočih šol, kjer mora učitelj za nove pojme ustvarjati s svojimi učenci nove izraze. Letos bodo že tiskali v Moskvi učne knjige v narodnih jezikih vseh severnih dežel. To je velik problem, ki zahteva mnogo sistematičnega dela. Največji poznavalec teh narodov, Alkor Koskin, pravi, da so uspehi enaki težkočam razloga.

IZUMITELJI NA DELO!

Neka bojazljiva ženska si želi aparata, ki bi naravno posnemal lajanje psa. Ženska živi pač v stalnem strahu pred berači in vlomilci, pa bi hotela "strojnega psa", ki bi ga v primernem trenutku spravila v lajanje.

To željo smo posneli iz seznama, ki ga redno izdaja angleški patentni urad in ki vsebuje pobude iz občinstva, kaj naj bi izumitelji spravili na trg. Zadnji seznam ne šteje nič manj nego 890 takšnih želj, med katerimi jih je kakšnih 400, ki jih patentni urad sam ozna-

čuje za uporabne. Seveda je mnogo čudakega in nesmiselnega med njimi. Vzemimo željo tistega možakarja po "univerzalnem žepnem robu", ki bi bil na eni strani bel, na drugi pa pisan. Mož je gotovo velik štedilivec in bi se hotel v belo stran usekovati, s pisano stranjo v malem žepu pa bi se hotel postavljati pred ljudmi. Nekdo drugi si želi "nežlonjivega ovratnika z robom, ki ne bi drgnil vratu". Zakaj se ne zadovolji z mehkim, odprtim ovratnikom? Veliko bolj razumljiva je želja nekega omnibuskega sprevodnika po pripravi, ki bi mu v "parterju" kazala, koliko gostov je v "prvem nadstropju" vozila. Tudi to, da si želi neki navdušeni obiskovalec kinematografa obešalnikov za klobuke in suknje pred sedeži, ni tako neumno; zvočniki, ki bi na glas imenovali brezčenne postaje, pa še celo ne bi bili odveč in bi jih bilo mogoče tudi zgraditi.

Neki raztreseni profesor si želi dežnika, ki bi ga ne bilo mogoče izgubiti, "svetlikajoči se ovratni gumbi" in "smotke s svetlikajočo se konico", ki bi jih človek tudi v temi ne vtaknil narobe v usta, izvirajo menda isto tako iz krogov raztresenih ljudi. Čisto pametna pa je želja neke gospodinjice po cigareti, ki ne trosijo svojega pepela na preproge in oblažinjeno opravo. Izumitelj takšne cigarete bi gotovo dobro zaslužil.

ENA NA DUNAJU, DRUGA V MOSKVI

Ruskega trgovca Pavla Aleksejeviča Kaširina so hotel izgnati z Dunaju kot nadležnega tučca, ker ni imel sredstev za preživljanje. Pa je prišlo na dan, da se je 1. 1911 v Moskvi oženil, na Dunaju si je pa izbral drugo ženo in se leta 1921 drugič poročil. Zaradi bigamije so ga aretirali in mož je pravil, da je imel v Moskvi trgovino, pa so ga tri mesece po poroki poklicali k vojakom, in sicer k sibirskemu polku v Ihabarovsk. Med vojno je bil ta polk na Poljskem in med Brusilovo ofenzivo je prišel Kaširin v ujetništvo. Najprej je bil v ujetniškem taboru ob Dravi, pozneje je pa prišel v Beograd. Po ruski revoluciji se je pridružil Denekinov armadi, po njenem razpadu se je pa pripeljal v Carigrad, od koder je prišel na Dunaj in je bil nekaj časa v taborišču ruskih emigrantov. Na Dunaju se je seznanil s svojo drugo ženo. Mož pravi, da mu je prva žena pisala, da se loči od nje, ga in da ima že drugega moža, ki je z njim odpotovala iz Moskve v kuharsko oblast, kjer sta baje oba umrla.

Ker se pa Kaširin ni mogel poročiti v katoliški cerkvi, se je poročil v grško-katoliški. Sovjetska vlada je leta 1928 pomilostila vse, ki so se borili proti rdeči armadi in Kaširin se je z ženo in otrokom odpeljal v Moskvo, kjer so bile pa razmere tako obupne, da se je kmalu vrnil. Z Rusije pa ni mogel tako lahko. Njegova žena je bila češko-slovaška državljanka in moral se je ločiti, da je smela kot tuja državljanka odpotovati. Hotel je prodati hišo in zemljišče, da bi odpotoval za njo, pa so ga prijel kot sovražnika revolucije in ga kot bivšega belogardista obsodili na 5 let prisilnega dela. Poslali so ga v Sibirijo, od koder je pa čez tri leta pobegnil in prišel srečno na Dunaj, kjer se sedaj oblasti zanimajo, če je njegova zgodba resnična.

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1934

lahko že sedaj naročite. — Pošljite nam

\$1.

in knjige Vam bodo poslame naravnost na dom.

Naročila sprejema:

"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York, N. Y.

NOVOST AMATERSKE KINEMATOGRAFIJE

Amaterska kinematografija je razpolagala že doslej s celo vrsto razmeroma cenjenih aparatov, ki so omogočali z lahkim postopki snemanje v vseh okoliščinah, v katerih se vrši snemanje z navadnimi fotografskimi kamerami. Nerodna je bila samo cena filmskega materiala, ki je bila mnogo previsoka, da bi jo za daljše snemanje zmogel povprečni amater. Sedaj je znana ameriška trdka vrsta na trg nov tip filmskih snemalnih aparatov, ki snemajo prizore na običajni 16-milimetrski film dvakrat, in sicer najprevo na eni strani do konca traka, potem na drugi, tako da sledijo negativki, ki so še nekaj manjši od običajnih negativov na film najmanjšega ožjega formata.

Na 8 m 16-milimetrskega filma sname aparat okrog 4000 slik, ki so tako majene, da jih gre prilično 26 na površino navadne pisemske znamke. Po razvitju in vse nadaljnjih procedurah na osvetljenem filmskem traku, se ta trak med obema serijama slik, ki ležita druga poleg druge, razpolovi in obe polovici se zlepi druga za drugo. Jasno je, da stane amaterska filmanje sedaj neprimeroma manj, saj na prostoru, ki ga je prej zavzemala ena slika, sname po novi metodi kar štiri, cena filma pa ostane ista.

Nova metoda pa ima še neko prednost. Uporablja namreč film, ki je zaradi novega postopka pri izdelavi dosti občutljivejši in drobnozornostni od dosedanjih filmov. Projekcija slik se izvrši lahko brez nadaljnjega na srednje veliko platno, kakršno je v rabi za amaterske filme, in ostrina ter plastika v ničemer ne popusti. 43.000kratno do 45.000kratno povečave na platno, dajo še popolnoma ostre slike. Snemalni aparat tehta komaj 1 kg in ga torej brez nadaljnjega spraviš v žep. Snemanje se lahko vrši povsem neopazno, kar je nepretnost vrednosti za prizore iz življenja.

Zanimivo je, da se trudijo ta čas v zvezi s tem aparatom zgraditi neznatno dodatno aparaturo za snemanje glasov in šumov. Poskusi se vršijo na podlagi svoječasnega izuma nekega angleškega inženjerja, ki je zvoke snemal na papirni trak. Baš po tej metodi bi bilo mogoče zgraditi popolno svetlobno in zvočno snemalno aparaturo v žepnem formatu, ki bi bila tudi po svoji ceni dostopna povprečnemu amaterju. Poskusi se niso zaključili, strokovnjaki, ki se bavijo z njimi, pa trdijo, da bo najpozneje v dveh letih v prometu kamera te vrste, ki bo zadovoljila interesenta v vsakem oziru in ki bo amatersko kinematografijo spravila na čisto nove poti.

POZOR! POZOR!

Tako pretresljiv, globoko v sree segajoče je roman —

"PROKLETSTVO LJUBEZNI"

da ne sme biti nobenega ljubitelja lepe knjige, ki ga ne bi imel v svoji domači knjižnici, pa tudi nobena javna knjižnica ne sme biti brez njega.

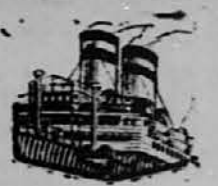
Naroči se pri upravi "SLOVENSKEGA NARODA", Ljubljana, Knaflejeva ulica 5, Jugoslavija, in staneta oba dela okrog 700 STRAN s poštnino vred le 1 dolar.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

"GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

1. julija: Paris v Havre
2. julija: Lafayette v Havre
3. julija: Europa v Bremen
4. julija: Saturnia v Trst
5. julija: Aquitania v Cherbourg
6. julija: Deutschland v Cherbourg
7. julija: Ile de France v Havre
8. julija: Conte di Savoia v Genoa
9. julija: Bremen v Bremen
10. julija: New York v Cherbourg
11. julija: Olympic v Cherbourg
12. julija: Rotterdam, Rotterdam
13. julija: Hamburg v Havre
14. julija: Champlain v Havre
15. julija: Rex v Genoa
16. julija: Berengaria v Cherbourg
17. julija: Leviathan v Cherbourg
18. julija: Paris v Havre
19. julija: Manhattan v Havre
20. julija: Albert Ballin v Cherbourg
21. julija: Majestic v Cherbourg
22. julija: Paris v Havre
23. julija: Europa v Bremen
24. julija: Statendam v Boulogne
25. julija: Conte di Savoia v Genoa
26. julija: Aquitania v Cherbourg
27. julija: Deutschland v Cherbourg
28. julija: Olympic v Havre
29. julija: Minnawaska v Havre
30. julija: Rotterdam v Boulogne
31. julija: Champlain v Havre
1. avgusta: Rex v Genoa
2. avgusta: Europa v Bremen
3. avgusta: Leviathan v Cherbourg
4. avgusta: Berengaria v Cherbourg
5. avgusta: New York v Cherbourg
6. avgusta: Statendam v Boulogne
7. avgusta: Paris v Havre
8. avgusta: Conte di Savoia v Genoa
9. avgusta: Bremen v Bremen
10. avgusta: Aquitania v Cherbourg
11. avgusta: Deutschland v Cherbourg
12. avgusta: Olympic v Havre
13. avgusta: Minnawaska v Havre
14. avgusta: Veendam v Boulogne
15. avgusta: Champlain v Havre
16. avgusta: Rex v Genoa
17. avgusta: Europa v Bremen
18. avgusta: Statendam v Boulogne
19. avgusta: Paris v Havre
20. avgusta: Conte di Savoia v Genoa
21. avgusta: Aquitania v Cherbourg
22. avgusta: Deutschland v Cherbourg
23. avgusta: Olympic v Havre
24. avgusta: Minnawaska v Havre
25. avgusta: Veendam v Boulogne
26. avgusta: Champlain v Havre
27. avgusta: Rex v Genoa
28. avgusta: Europa v Bremen
29. avgusta: Statendam v Boulogne
30. avgusta: Paris v Havre
31. avgusta: Conte di Savoia v Genoa

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Sveto namo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street
New York City

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

V JUGOSLAVIJO

Prijetno je potovati na Hamburg - American Line
parnikih v katerikoli času, kajti opremljeni so zSTABILIZATORJI
(Anti-Roll Tanks)

ki zmanjšajo gibanje parnika na minimum.

Redna tedenska odpluta iz New Yorka v Hamburg
s hitrimi železniškimi zvezami do Jugoslavije.OD NEW YORKA DO
LJUBLJANE IN NAZAJ
TRETJI RAZRED \$171.50Za podrobnosti vprašajte kateregakoli
lokalnega agenta aliHAMBURG-AMERICAN LINE
39 BROADWAY NEW YORK, N. Y.